

(המשך מעמוד 31)

מכות ברגליים אבל מהר מאד הם לומדים להבין שסוס זה לא מכונת שלוחצים על הגז ותואר מגביר מהירות.

ספסלתה עולה על הסוס, אחת מרגיש שכאן אחת האח הבוס, מוסיף פרופסור ירמיהו יובל, הנהג לרכב לפחות פעמיים בשבוע ואף מביא איתו את בנו שלמד את רזי הרכיבה באופן מיקצועי. "כדי שהבן יאדם יוכל לשלוט בבהמה, צריך ללמד להכיר אותה, אבל אם הסוס מרגיש שהרכב חלש, לוקח לו מעט מאד זמן להסוף את הניצרות, ובמקום שאתה תרכב על הסוס הסוס רוכס עליך, כשידעו את המלאכה, וזהו הרגשה נהדרת, חוץ מזה שזה גם ספורט מצויץ, היית שה רכיבה מפעילה את כל שרירי הגוף."

900 לירות

לחודש

רוכב ותיק המחזיק סוס פרטי במקום הוא איש הספורטוטו נעמן שקלי גיק. "למה קניתי סוס? שואל נעמן, ומי שיש בעצמו: "כי רציתי שהסוס יהיה רץ שלי, שואכל לרכב עליו מתי שאני רוצה בלי שום עללה לי כסף. אני בא כל יום לרכיבה במשך שעותייסלש, חופס שלוחה נפשיית נהדרת וחורר הביתה."

ולכל המתעניינים במחירי של תענוג השלווה הנ"ל, הבן, סוסו של נעמן נרכש תמורת 5000 ל"י, ולמרות שהיא ממרצא ערבי גיועני, זכה בשם האנגליסכסי "פיר רי", כדי לשמור על אווירת המקום. אחי זקת הסוס בפנסיון עולה 900 לירות לחודש והדבר כולל לינה באורווה נפרדת, פנסיון מלא, רחיצה וכל הטיפולים הרפואיים פלוס מיספוא כדי המלך חמים חופשי. חשבון לציין זה, שמיספר המקומות מגביל, ואור וות המלכים מספקות יחס מלכותי לתריסר בהמות טאטורות בלבד. מחציתם בעלותה הבלעדית של ברברה ומשמש למטרות שונות, שאור' (צל), למשל, הוא סוס המיועד לאימונים. קינג, לעומתו, מיועד לרוכבים מתחילים כי הוא שקט וממושר מעל, "וינדי" (רחח) נהדר לרכיבות מחירות וכי'.

אבל "קשה היום למצוא סוסים טובים בישראל", קובעת ברברה הדימשה. "בדרך-כלל אני קונה את הסוסים מאנשים פרטיים, ומאמנת אותם, מחזירי של סוס טוב מגיע היום ל-13 אלף לירות, מחירי שיא שעלה בשנים האחרונות פי-שלושה ולפי הקצב הזה אני חושבת שישלח לי להתחיל לייבא לארץ סוסים אנגלים, שהם כידוע כבדים יותר, גדולים וכמוני יפים יותר בהשוואה לסוסים הערבים ה- מצויים בארץ, ומי שמבקש להצטייד בסוס רצוי שיבדוק את נפישות הדגליים, את הקרסול, את המזג, אם הוא סמור או רגוע, שיראה איך הוא מגיב וכמובן אם הוא יפה, אבל זו כבר שאלה של טעם, השיטה הבדוקה ביותר לדעת אם הסוס טוב היא, כמו בכל דבר, להסתייע במאמחה לסוסים העורך דיאגנוזה לסוס, כמו למכונת חד- שיה.

750 לירות

וסימפטיה

כמה עולה תענוג הרכיבה לדלפונים שיום אינה משגת להחזיק סוס פרטי? הבן, חצי שעת רכיבה, שזה בדרך-כלל זמן סביר, עולה 60 לירות וקורסירכיבה בקבלנות, הכולל 15 שיעורים, עולה 750 לירות כולל גם ערך מוסף. סימפטיה אור-דהאור, ורכיב לומדים אצל ברברה 45 תלמידים, כשאת השעור הראשון היא מע- ניקה כבר וכשיש בברק, שעת הרכיבה המרעננת והברירה ביותר.

בשביל הסוסים מוכנה בחברה לוותר אפילו על בעלה הנוסע מדי שלושה שבועות על קו ישראל-מנצ'סטר, שם מרוכזים עיסקי הנעלים שלו, אומרת ברברה: "בעלי לא מוכן להיפרד מהעסק שלו ואני לא מוכנה להיפרד מהסוסים שלו. לכל אחד מאיתנו יש התחבית שלו, שלושת הילדים נמצאים כעת איתו בחופשה ואני נשארת בישראל. בשבילי כל יום כאן זה חופשה נהדרת."

הקלוב הזה הוא הדבר היפה ביותר שישתייך בחיי החלטתי להישאר בישראל, להתחבר את ספורט הרכיבה יותר ויותר. על רכיבה לאורך חוף הים בליל ירח מלא אני לא מוכנה לוותר בעד שום דבר שבעולם."

יעקובי'ה כהן (מימין)
נסף טעודי

בקשה לרכישת אבני'הן, ובנק ישראלי היה מעביר סכום נוסף של דולרים לחש- בון של אחיו בבלגיה, שישלח ארצה אותו אבני'הן עצמו.

כך הם פעלו במשך כמעט שלוש שנים, בהוציאם במימיהם מאוצר המדינה, בצורה חוקית, כ-300 אלף דולר לחודש התרומות כ-300 אלף לירות נקי לחודש על העיסקה הפשוטה.

השוטרים נדהמו מול המרמה הגאוגית שאין למעשה כל אפשרות לתופסה, שהי אין כל מעקב אחר יבוא אבני'הן או יהלומים, ואם אלה עוברים עיבוד ויצוא או מחזוריים לחו"ל כדי שישלחו שוב ושוב לישראל, נותרה לפני השוטרים הבעיה של שיחיד אנשי המכס, דבר זה נראה תמיהה ובעיניהם, כי לא הבינו מדוע יש צורך לשחד אנשי מכס שהרי אין כל מכס על יבוא או יצוא של אבני'הן, ואין צורך בשום קשרים במכס לשם ביצוע העסקה.

אחרי לחצים רבים הסכים "ההודי" ל- הודות כי לא שיחד אף איש-מכס אחד, לדבריו בא אליו לייזרוביץ והציע לו לה- יות שותף בעסקה, חלק נאה אם יבטיח את שיתוף-פעולה של המכס. לייזרוביץ פשוט לא ידע את החוק, וחשב כי בלי שיתוף-פעולה של המכס העיסקה לא תצ- לה. "ההודי" בדק מצא כי אין כל צורך בשוחד, אך אם היה מגלה זאת ללייזרוביץ, לא היה צורך בו, הוא סיפר כי מצא שני עובדי-מכס בכירים שהסכימו לשותף פעולה תמורת 40 אלף לירות לחודש, וכך קיבל מלייזרוביץ מדי חודש 40 אלף לירות כדי לשחד את המכס, שישלחן לכיסו בתוספת סכומים נאים נוספים ש- קיבל מלייזרוביץ על חלקו בעסקה.

כאשר פוענחו אנשי-המישטרה את תרומת אמר להם לייזרוביץ כי אם לא יעמידוהו לדין ימסור להם על מקרים רבים נוספים סאלה ובכורות היהלומים, הוא התל מספר להם כיצד פועלת למעשה תשטיית היהלומים הישראליים, ומסר שימור ונחביות של רבים הנוהגים כמותו, מרמים את אוצר המדינה בעשרות מיליוני דור- לרים מדי שנה. אנשי המיטרה העבירו את ההצעה לפרקליטות, וזו אמרה לתת החלטה בעניין בימים אלה.

תרמית פשוטה

וגאונות II

אולם כל מי שמכיר את הנעשה בי תשטיית היהלומים יודע כי בדיברי לייזרוביץ אין כל חשש, חלקם של הית- לומנים נהגו להפקיד בשיטתיות כמה פע- מים אותה חבילת יהלומים בכמה בנקים, לקבל עלילה מימון כאליו לשם עיבוד, כאשר הבנק לא יודע כי גם האחר כבר החליטה כנגד אותה חבילה. התהליך פשוט: היהלומן מקבל מן הבנק הלוואה לרכישת החבילה בכו"ל, עם הגיעה ארצה היא משועבדת לבנק והוא היהלומן משחררה מן הבנק לצורכי עיבוד, מוסר תמורתה פתק עם חתימה, עתה הוא יכול לקחת את החבילה, ללכת לבנק ואשר, לקבל עד

במשך חודשים רבים עקבו אנשי יחידת-המודיעין של המיטרה אחר ארנסט לייזרוביץ, המכונה "הבלגיה", ואחר זמן גוטוורט, שנחשדו בעיסוק בדולרים שחורים בקנה-מידה גדול. לייזרוביץ היה אזרח בלגי, נסע במכונית עם מספר זר והיה במעמד של תייר, גוטוורט הגיע ארצה עם אשתו וילדיו, ביקש להית תושב קבוע בישראל, הוא בן למישפחת נחן גוטוורט, מגדולי היהלומנים בעולם ושלחם עסקים רבים בישראל כמו, למשל, העלות על סוכנות פולקטוואג.

לייזרוביץ וגוטוורט נהגו להיפגש עם כמה ישראלים, ביניהם אחד המכונה בפי כל "ההודי", השוטרים רשמו לפניהם כי לייזרוביץ נוסע לעיתים תכופות לחו"ל וכי הוא עוסק ביבוא אבני'הן בקנה-מידה מקבל לייזרוביץ מאוצר העל, כי מדי חודש בחיקף של 300 עד 400 אלף דולר, ולי עיתים גם יותר, עיקובים העלו כי לייזרוביץ בין גוטוורט מוכרים דולרים בשוק הי שחור בסדר ובאופן שיטתי.

לבסוף פקעה סבלנות השוטרים, ושלא הבינו את מהות הפעילות ועצרו את כל החבורה עת עסקה בסך בודלרים במר- כות אשר בקפה רוול בתל-אביב, גוטוורט מילא פיו מים ולא היה מוכן למר דבר, לייזרוביץ אף הוא סירב לדבר, בדיקת חשבון-הבנק שלו העלתה, כי מדי חודש הוא מוחש 40 אלף לירות במזומן, חקירות נמרצות הוציאו ממנו הודעה כי הוא מע- ביר סכום זה לשותפו, "ההודי", השוטרים חשדו כי משתדל גדול מתרסק והמיטיב לחשוך עליה, ולבסוף הודה כי הכסף נועד לשחוד שני אנשי-מכס ש"ההודי" מכיר, כדי שיאפשרו את עיסקת אבני'הן.

כיוון שהתגלה החשד כי שחודו אנשי מכס, הגבירו השוטרים את מאמצי החקיר- רה ולבסוף סיפר להם לייזרוביץ את הסי- פור המלא, עד שסיפר אותו לא הבינו אף טובי השוטרים מה קרה, מה הקשר שבין יבוא חוקי וכשר לא אבני'הן לבין מכירת דולרים בשוק השחור.

תרמית פשוטה

וגאונות I

ארנסט לייזרוביץ אח בבלגיה, סוחר באבני'הן, אחת לחודש מגיש ארנסט לייזרוביץ בקשה רשמית להקי צבת כ-300 עד 500 אלף דולר ליבוא אבני'הן גולמיות, הוא מסר את כתובת התברה ושל אחיו בבלגיה כמכירת האב- נים, ואחרי אישור רישמי של האוצר היה בנק ישראלי מעביר את הסכום ל- חברה של אחיו בבלגיה, תאם היה שולח את אבני'הן ודהאר, ארנסט לייזרוביץ היה מוציא אותן באופן רישמי וכשר, אחי-רב היה ארנסט לייזרוביץ לוקח את חבילת אבני'הן ושקבל, טס לבלגיה, מוסר את האבנים לאחיו ומקבל את הדור- לרים שהגיעו בהעברה בנקאית רגילה. היה חוזר ארצה, מוסר את הדולרים בשוק השחור ומרוויח לירה עד לירה וחצי ועל כל דולר ישמכר, אחי-רב היה מגיש שוב

(המשך מעמוד 27)

מדי כמה דקות, כאשר נחה עליו הרוח, היה פותח את השער ואמר לאחד השוט- רים השלומיאלים שהוצבו בחוף את מי להכניס, הוא היה מורה באצבע, והמאר שר התורן היה נחלץ מהדחק ואץ פני- מה מתגשף ומיוזע.

תיירים אמריקאים שנקלעו למחומה עמר דו פעוריהם, "אפילו שומרי של הנשיא גימי קארטר לא מתנהגים בנוקשות כזו", העיר אחד מהם והוסיף: "אצלנו באמרי- קה יש מיליונים רבים בכל אירוע פומי בי, ורבים מהם פסיכופטים ורוצחים בכוח."

המאשרים שחזרו להיכנס עלו במד- רגות אל הטרקלין שבו ישב בגין, אחרים הסתפקו בברכה, אחרי תפילה קצרה החלה התנועה החוצה, הגורילות זירזו את הית- אים בקריאות שלעיתים אף לזו בדחיות. בשער עמד זוג תיירים מבליגה, נותר להם עוד יום שהיה אחד בישראל והם קיוו לראות את מנחם בגין מקרוב ולומר לו כמה מילים חמות בשם יהודי קהילתם, לשם כך באו במיוחד מתל-אביב, אלא שהם לא הצליחו לשכנע את הגורילה שישבע, בחור צעיר, נמוך וממושקף להכ- ניסם, כל ההסברים נתקלו בקיר אטום והם פנו ללכת — נזעמים והזמומים ממה ושראו עיניהם.

בחור צעיר ששירת עבר כקצין ביטחון באל-על ומאוחר יותר כגורילה של דיון היה במקום, והיטיב להסביר את התופעה באומרו: "תמיד היו בינינו כאלה ששמחו לתת פורקן לכל מיני יצרים ורגשות שקיננו בהם, והתפקיד סיפק להם כר נוח לכך, כך קרה שתמיד אלה היו נשארם, וממשיכים בתפקיד, והטובים ידעו מתי סיימו את תפקידם ופרשו."

"הבדיחה הנפוצה אצלנו ביחידה", המ- שיך הצעיר, "היא שגם המנהגים שגרי- בקים לכיסאותיהם וגם אותם אנשי-ביטחון ניצחיים שאינם יכולים להיפרד מהתפקיד, הם ביחד המיסקע שמחזיק את המדינה."

הסבר

רישמי

רחא' קדישא, מזכירו האישי של ראש-המשלה, הסביר בתגובה שיחם של "הגורילות" נובע בין השאר מעבר- דתם הקשה ומהמתח המתמיד שהם נתונים בו. "הבית הפתוח החל כמינהג מישפח- תי של בגין חיה במקור מיועד לידיו הבית בלבד, במשך הזמן הפכה הנחירה הגדולה של האורחים את המצב בלתי- נסבל, אנשים לא מסתפקים בכך שנותנים להם להיכנס ולערוך על פני ראש-הממ- שלה, והם מתעצבים ומן רב, קבל קדישא, דן פתיר, יעוצו של ראש-המשלה ל- ענייני עיתונות, התבקש לברוק את אי- רועי אותה ישיבת, הוא הודה שקורים מיק- רים שבהם חורגים אנשי הביטחון מסמ- כותיהם, אך גם מדבריו של פתיר וגם מדבריו יחיאלי קדישא הובן שאין למעשה כל סמכות הרשאית לנוף באישי-ביטחון שסרח או נלקטו נגדו אמצעים מישמע- תיים, הגורילות הם השרפים של פמליית ראש-המשלה, ותלויות רבות של אי- רחים, עיתונאים וצלמים שנפגעו על-ידם נותרו ללא טיפול הולם.

אך אותו אורה אלמוני שטילטל עצמו במוצאי-השבת, אל "הבית הפתוח" שעליו חירבה לשמוע, חש מרומה, "באתי כאורח גאה ואני עוזב ככלב מושפל", הפטיר לפני שפנה לדרכו.